

3 5720051 670078

NOVICE MALEGA PARIZA

NEODVISNO GLASILO HU-ZPP STRANKE

TOREK, 28. FEBRUAR 2006

CENA: 600 SIT, 5€

ZAVOD PRIZMA PONIKVE
PREIMENOVALI V ZAVOD St. ANTEJA
Stran 6

Republika Slovaška
v Ponikvah odprla svojo ambasado

STRAN 5

EXCLUSIVNO

LJ H5-N1

PETNAJST LET
NISTA VEDELA DRUG ZA DRUGEGA

UTEMELJEN SUM NA PTIČJO GRIPPO
TUDI V PONIKVAH

STRAN 2

KIKIRIKITURA

Ime mi je Mohamed,
imam ptičjo gripo
in se me ne upa objaviti
noben časopis

Namesto urednikovega govora!

Spoštovane bralke, dragi bralci!

Politika sedanjega predsednika vlade in njegovega vladnega kabineta stremi k temu, da bi prevzela nadzor nad vsemi tiskanimi mediji, tudi nad našim. Mi smo se temu odločno uprli. Res, da je naš časopis delno sofinanciran tudi iz občinskega proračuna, pa vseeno ne bomo dovolili, da nam kdor koli diktira, koga bomo v našem časopisu pohvalili, oziroma ga upravičeno pokritizirali. Pred nekaj tedni smo z občine dobili namig, naj na mesto dozvajšnjega odgovornega urednika, ki je odstopil iz osebnih razlogov, brez javnega razpisa imenujemo Petra Jančarja, dozvajšnjega odgovornega urednika revije MI!, ki jo enkrat mesečno izdaja zavod Sv. Anteja iz Ponikev. Uprava in celotni novinarski kolektiv je temu odločno nasprotoval. Odgovornega urednika bomo zato izbrali na javnem razpisu, ki je bil e objavljen, do takrat pa bo funkcijo v.d. odgovornega urednika opravljal Tabak Matja .

Uprava HU-ZPP

Ptičja gripa tudi v Ponikvah

V petek pozno popoldne je bil na območju kmetije Prhaj v Ponikvah najden petelin, za katerega utemeljeno sumijo, da je okužen s človeku nevarnim virusom H5N1

Gospodarica Jo ica je ob rednem večernem pregledu posestva ugotovila, da se poleg čebelnjaka nahaja petelin, ki se čudno obnaša. Ker je mislila, da je samo premra en, ga je odpeljala v svoj kokošnjak, da se pri njenih kokoših malo pogreje, zjutraj pa bi mu itak zavila vrat in ga dala v lonec, ter si tako polepšala pustne praznike. Zjutraj, ko je odprla kokošnjak, petelina ni bilo nikjer več, za kokoši pa je takoj ugotovila, da z njimi nekaj ni v redu. Poklicala je veterinarja, ki je po njihovem obnašanju takoj posumil na oku enost le teh z virusom ptičje gripe. Na nacionalnem veterinarskem inštitutu so njegov sum potrdili in odredili takojšnje uničenje celotne kokošje dru inice. Vzorce tkiv so poslali na testiranje tudi v Veliko Britanijo, vendar zaradi prezasedenosti njihovega laboratorija rezultati še nekaj časa ne bodo znani, obstaja pa velika verjetnost, da bodo tudi oni potrdili prisotnost virusa H5N1. Gospodarica, ki je bila na kokoške zelo navezana, bo izgubo le teh te ko prebolela, čeprav ji bo dr ava izplačala odškodnino. Samo upamo lahko, da se lastnica kokoši ob stiku s petelinom tudi sama ni oku ila.

Še vedno pa se ne ve, kam se je zavlekel oboleli petelin. Čeprav so vaščani ob pomoči policistov prečesali ves okoliški teren, ga do danes, ko to poročamo, še niso našli, čeprav so v iskalno akcijo vključili tudi Kastelic Ladota, ki je z avionom s pomočjo termovizije pregledal vso bli njo in daljno okolico. Kaj pa če se skriva v kakšnem lokalu?

Čeprav v medijih vseskozi opozarjamo, kako naj ljudje v primeru najdenih divjih ali domačih ptic ukrepajo, opozorila ne zale ejo kaj dosti. Upamo, da se bomo iz tega primera kaj naučili.

Pustni program za torek, 28. februar 2006

7.00	Agent
7.10	T'stara dva
7.25	Veterinarski inšpektoriji
7.35	Teroristi
7.45	Izbrisani
12.00	Kosilo
15.00	Program na vasi (izgradnja d amije)
17.00	Ples po hišah
20.00	Pustovanje v gasilskem domu

Pridr ujemo si pravico do spremembe programa
UPRAVA HU - ZPP

PTIČJA GRIPA znotraj votla, okrog je ni pa nič

Vsi znanci in znanke, ki me zadnje čase srečujejo na cesti, v trgovini in na drugih javnih krajih, me ustavljajo in prosijo za nasvet, kako naj se zaščitijo pred čedalje bolj grozečim virusom ptičje gripe, ki jo strokovno imenujemo influenza aviarius vulgaris. Če sem čisto pošten, vam ne morem kaj dosti pomagati. Tistih par škatlic tamifluja, ki mi ga je poslal kolega s Kitajske, mi je e zdavnaj zmanjkalo. Razdelil sem ga znancem, ki so bili še posebno tečni. Škodil jim ne bo, pomagal pa tudi ne. Še za sebe si nisem obdr al niti komada. Le kaj mi bo? Je mnogo bolj nevaren, kot virus proti kateremu je izdelan. Ne zavedamo se, da nam stokrat bolj kot ptičja gripa, ki je nastala v glavah nekaterih preveč pametnih posameznikov, ki si e manejo roke, koliko bodo na njen račun zaslu ili, grozijo druge nevarnosti, ki bi jih lahko preprečili, pa nočemo o njih niti slišati. Mi bi pa radi pobili vso slovensko perutnino, ker je do zdaj na celem svetu zaradi ptičje gripe umrlo nekaj deset ljudi. Nato pa bomo namesto zaradi ptičje gripe umrli od lakote. Hvala lepa za tako kompenzacijo! V Sloveniji vsako leto umre v prometnih nesrečah med 300 in 400 ljudi. Pa je e kdo predlagal, da bi uničili vse avtomobile, ki vozijo po naših cestah? Ne! Kupujemo še močnejše in hitrejšje, da bo krvni davek na naših cestah ja še večji. Kolega ki sodeluje misiji zdravniki brez meja v eni od afriških dr av mi je zadnjič povedal zanimiv primer: ker so sumili, da so oku eni z virusom AIDSa, so so več deset prebivalcev odpeljali v najbli jo bolnišnico, da bi jih testirali na virus HIV. Avtobus, s katerim so se peljali, je zgrmel v prepad in vsi so bili mrtvi. Obdukcija je kasneje pokazala, da nihče od njih ni bil oku en.

Toliko v razmislek. Odločiti pa se morate sami!

Dr. Marko Zdravič

Vzemimo si vsaj pet minut časa!

Zadnje čase veliko razmišljam. Se boste vprašali, o čemu? Tem za razmišljanje je še preveč. Če je človek doma in mu ni treba razmišljati, kaj bo jutri v slu bi, se teme kar same ponujajo. Prejšnji teden sem na primer razmišljal, kam nas tempo ivljenja, ki si ga drug drugemu narekujemo, vodi?! Vsi samo razmišljamo, kako bomo kašno stvar komu čim dra je prodali, oziroma čim bolj poceni kupili. Vsi mislimo samo še na materialne dobrine, od katerih postajamo čedalje bolj odvisni, ne znamo pa si vzeti pet minut časa za nekoga, ki mu lepa beseda pomeni mnogo več od denarja. Izmed sto vrst kruha, ki nam ga ponuja e skoraj vsaka trgovina, na najdemo pravega za sebe in se razburjamo na trgovce zaradi preslabe ponudbe. Se še spominjate časov, ko so nam kruh pekle stare mame? V krušni peči na drva! Mesile so ga na roke, brez upoštevanja strogih higienskih predpisov, ki veljajo danes, pa se vseeno ni z njim nihče nikoli zastrupil. Pozitivna energija in ljubezen, ki so jo naše mame in babice takrat iz arevale, je uničila še tako trdovratne viruse in bakterije. Potem so šle mame zaradi stremenja po marerialnih dobrinah, v slu bo, stare mame pa v domove za ostarele in so nam kruh začeli peči peki. Pa so tudi peki počasi izumrli, ker je med mladimi začel veljati za neuglednega in so se raje začeli vpisovati na razno razne fakultete, najraje na tisto za management, pa naj to pomeni kar e koli. Zato nam danes kruh pečejo Slovaki. Iz mad arske moke, bolgarskega kvasa in vseh mogočih emulgatorjev, stabilizatorjev neznanega porekla in kaj vem še česa nam v italijanskih pečeh spečejo nekaj čemur pravijo kruh. Da pa mu ja ne dajo dihati, ga lepo zacelofanajo, nanj pa seveda ne pozabijo prilepiti etikete "Domača pekarna Hlebček", "Babičin kruh", "Krvavljev kruh" ipd. Če bi Krjavelj res jedel današnji kao krvavljev kruh, ne bi hudiča nikoli na dvoje presekal. Zato spoštujem našega dragega predsednika, ki si je začel kruh peči sam. Samo zdravje ari iz njega zadnje čase. Še raka je premagal s svojo pozitivno energijo. Kakšen Davos neki, ko pa je na jezeru Titicaca trikrat bolj lušno. No, malo mu vseeno zamerim, ker se je na zadnjem duhovnem srečanju s kolegom gurujem vozil naokoli v helikopterju, namesto, da bi hodil peš, ampak on e ve, kaj dela. Če se ne bi peljal on, bi se pač namesto njega nekdo drug. J e pa e bolje, da delaš škodo samemu sebi, kot drugim. Če bi helikopter na primer strmoglavil, bi se ubil on in ne kdo drug. V bistvu je raskiral svoje ivljenje na račun drugih. Kot Kristus . Pa rečite, če ni to lepa gesta dr avnega voditelja? Lahko se vsi učimo od njega!

Pred nekaj dnevi sem slučajno srečal mojega znanca Staneta Lu arja. Podaril mi je svoj knji ni prvenec, ki ga je izdal v samozalo bi. Nekaj kratke proze in poezije v nevezanem sodobnem stilu, polne globokih in iskrih misli, brez vseh ločil in ostale nepotrebne slovnične nesnage, s katerimi razkriva svoj pogled na svet. Kdor zna brati, se nad njimi lahko globoko zamisli. Citiram: *"tišina laje molk prekinja človeku pes praznino polni kam odšel si kje zgubil si se prijateljkdaj sva se razšla kje nama beseda pogovor je zamrl kam odšel je besede spev spev cvetoče ro e glas melodije izginja beseda ivljenja kje kdaj otroški jok mi je umrl človekov svet kanibalizem popačenka hov hov hov beseda je postala kanibalizem duha re prijatelje mo a eno re re dekleta infante otroke re"* Konec citata.

Ste kaj razumeli? Niste? To pa zato, ker je vaš duhovni nivo na prenizki stopnji. Ko jo boste dosegli se bo tudi vam posvetilo, kaj je pesnik s tem mislil. Zato je brez veze, da vam tukaj podajam razlago njegovih misli Škoda časa in prostora, ker vam tudi moja razlaga ne bi nič pomagala.

Toliko za uvod, zdaj pa preidimo k bistvu!

Drage občanke, spoštovani občani!

Bli a se čas lokalnih volitev, kjer bomo zopet izbirali, kdo bo občino vodil naslednje nekajletno obdobje. Ker sem bil z rezultatom na zadnjih volitvah zelo zadovoljen, saj sem dosegel rezultat nad svojim pričakovanjem, bom seveda kandidiral tudi letos. Zmagal pa nisem samo zaradi tega, ker so moji volivci taktizirali in v prvem krogu namerno volili mojega nasprotnika, glas za mene pa kot jokerja čuvali za drugi krog, kjer naj bi šlo zares. Na alost potem do drugega kroga sploh ni prišlo. Letos bomo spremenili taktiko in uspeh po mojem mnenju ne more izostati. Na predvolilni gola bom volivce povabil šele dva dneva pred volitvami, skuhal pa ga bom v dveh posodah: enoi za moje simpatizerje in eno za moje nasprotnike. Ker na zastonjski gola itak pridejo vsi, natančno pa vem, kdo koga voli, ga bom enim delil iz ene, drugim pa iz druge posode.. Tisti drugi v nedeljo ne bodo mogli na volitve, ker bodo ves dan sedeli doma na školjki, za glasovanje po pošti pa bo e prepozno. Poleg tega bom do volitev spremenil priimek v Jakopič. S tem trikom bom zmedel starejšo populacijo volivcev, na primer kakšne stare mamce, ki e precej slabo vidijo. Še imam skrite adute v rokavu, od podkupovanja volilnih odborov do ponarejanja glasovnic, pa zaenkrat še ne bi o temu.

Zadnje čase me kot občinskega svetnika mnogi sprašujete, kakšna je situacija s kamnolomom? Bodite brez skrbi! Ko bom jaz upan, bo imela vsaka vas v naši občini svoj kamnolom, da se ne boste prepirali med sabo. Zaenkrat pa naj bo tako, kot je. Prebivalci Predstrug so v ta kamnolom vlo ili veliko energije, dolgo so se borili za njega in bi bilo nepošteno, da jim ga zdaj pa vzamemo. Zaslu ili so si ga. Vi boste dobili pa svojega. In to še večjega in lepšega. Če pa ne kamnoloma, pa kaj drugega. Odlagališče radioaktivnih jedrskih odpadkov na primer, ki imajo trikrat večjo vrednost, kot navaden pesek. Pa še jurčki bodo ob povečani radiaciji rasli kot gobe po de ju. Toko boste z izkupičkom od njihove prodaje z lahkoto odplačevali občinski samoprispevek, ki ga bom kot bodoči upan uvedel takoj po nastopu mandata.

To in še veliko več se vam obeta, od vas pa je odvisno ali boste izkoristili prilo nost in na naslednjih volitvah za upana obkro ili pravo ime in priimek.

Vas pozdravlja vaš bodoči upan Janez Pavlin

Zavod Prizma Ponikve preimenovali v Zavod St. Anteja

Pogovor z direktorjem zavoda

e nekajkrat sem imela na tem mestu namen predstaviti zgodovino in delovanje zavoda v Ponikvah, vendar sem doslej vedno naletela na nasprotovanje vodstva, s prihodom zdajšnjega direktorja pa so se stvari spremenile na bolje. Na pustno soboto sem bila kot predstavnica lokalnega časopisa povabljen na slovesnost, na kateri so bivši zavod Prizma Ponikve preimenovali v Zavod St. Anteja. Ko bo podoben zavod zgrajen tudi na Vidmu, se bosta združila v Zavod St. Terezike in St. Anteja. Po končanem slavnostnem delu sem direktorja prosila za krajši intervju, v katerega je kljub kopici drugih obveznosti rade volje privolil.

Gospod St. Ante, zadnje čase ime vašega zavoda za razliko od prejšnjih let večkrat pojavlja v medijih. Pogosto vas omenjajo v lokalnem glasilu Naš kraj, kjer je bil z vami objavljen tudi intervju, prejšnji teden pa ste bili celo na televiziji v oddaji tednik. Je to za vaš zavod dobro, ali slabo?

Nisem tak tip človeka, da bi se izpostavljal v javnosti in s tem vzbujal pozornost. Sem pa velik zagovornik stroke, ki jo kot direktor zavoda tudi udeležujem. Strog sem do sebe, še bolj pa do svojih sodelavcev. Najbolj vesel pa sem, kadar so z našimi storitvami zadovoljni tudi naši oskrbovanci. Oni so v bistvu naše stranke. Kot kupci v trgovini. Skupaj z njimi se veselim vsakega uspeha, ki ga s skupnimi močmi dosežemo.

Na primer?

Poglejte, moji predhodnikom v dvajsetih letih prizadevanj ni uspelo zgraditi novega zavoda, meni pa bo to uspelo v par letih. Letos bomo začeli, naslednje leto pa bomo prve oskrbovance prenesli v nove objekte. Minister Drobnič, ki je bil na današnji slovesnosti tudi prisoten, mi je to pravkar še enkrat obljubil. Če mi ne verjamete, ga lahko vprašate.

Ampak obljubljali so tudi drugim.

V bistvu imate prav, vendar se z vami ne morem popolnoma strinjati. Vsi namreč vemo, da se danes brez modrih kuvert neko kaj doseže.

Ali to pomeni, da ste podkupovali? Da vas ne dobi v roke Kosova komisija?

Na zadnjih pogovorih, ki sem jih imel na ministrstvu, so mi med vrsticami diskretno omenili tudi kuverte. Takoj drugi dan sem svojo poslovno sekretarko zadolžil, naj v Dravni založi naroči en paket najdražjih kuvert modre barve in jih pošlje pošlje na ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve. Vse skupaj, s poštino vred je stalo nekaj tisoč tolarjev. Zaradi tega me po mojem mišljenju Kosova komisija ne more preganjati. Sicer jo bodo pa itak ukiniteli.

Kaj pa je bilo v kuvertah?

Razen mehurčkov, ničesar.

V TV Tedniku prejšnji teden je bilo iz izjav vaših oskrbovancev mo no razbrati, da vsi pa s storitvami vašega zavoda le niso tako zadovoljni, kot nam hočete zdajle prikazati. Koliko izmed njih je z vašimi storitvami nezadovoljnih?

V našem zavodu je preko 120 oskrbovancev, kar seveda zahteva, da se držijo določenega reda in discipline. Ker je večkrat prihajalo do preprirov in celo do pretepa med našimi stanovalci, smo z varnostne službe Sintal sklenili pogodbo o štiriindvajseturni prisotnosti usposobljenega varnostnika, ki ima v takih primerih pravico posredovati. Do zdaj je še vse konflikte uspešno rešil. Za tiste, kipa se kljub visoki kvaliteti naših storitev nad njimi pritožujejo, imamo pripravljen poseben program prevzgoje. Za nekaj časa jih pošljemo v osamitev oziroma izolacijo, ki jo strokovno imenujemo samostojna bivalna enota. Tam si morajo za kazen sami kuhati, prati in opravljati ostala dela, časa za razmišljanje o raznih neumnostih, ki so ga imeli tu na pretek, pa jim zmanjka. Tam imamo zaposleno osebje, ki smo ga dodatno usposobili v zaporih na Dobu. Do zdaj smo odprli dve taki enoti, v načrtu pa jih imamo vsaj še enkrat toliko. Naši oskrbovanci jih v argonu imenujejo Alcatraz. Po uspešni prevzgoji se lahko seveda vrnejo nazaj v Ponikve, vendar ni bila do zdaj še nobena prošnja za vrnitev ugodno rešena.

Še nekaj vprašanj sem mu hotela postaviti, ker pa se je moral nujno posloviti od ministra Drobniča, ki je ravno odhajal s slovesnosti, se mu nisem imela časa niti zahvaliti. Hotela sem se malo pogovoriti še z varovanci, pa mi je varnostnik, ki je bil ves čas intervjuja prisoten, to preprečil.

Damjana Pavlin

Renata in Meja v Darfur namesto Podbregarja

Izkušeni svetovni popotnici trdita, da tako velikega izziva še nista imeli pred sabo. Priznavata, da ju je malo strah, vendar sta optimistki. Drnovšek verjame v uspeh njunih pogajanj.

Predsednik dr. Ave je kot svojega odposlanca na pogajanja s sudanskim predsednikom omarjem Al Baširjem in uporniškimi skupinami v sudansko pokrajino Darfur nameraval poslati generala Iztoka Podbregarja, vendar so se stvari tik pred zdajci začele zapletati. Zato je predsednik mrzlično začel iskati novo rešitev. Odločil se je za znani svetovni popotnici iz Ponikev, ki imata s potovanji v eksotične dele veliko izkušenj (nazadnje sta bili v Dominikanski republiki) in sta med redkimi Slovenci, ki sta cepljeni proti malariji in rumeni mrzlici, saj je to predpogoj, da te v to afriško državo sploh spustijo. Odpotovali nameravata kmalu po pustu, do takrat pa bosta pospešeno preučevali sudanske običaje in se učili njihovega jezika. Do Kartuma bosta potovali skupaj, nato pa se bosta ločili. Renata bo šla na pogovore k predsedniku omarju Al Baširju, Meja pa v pokrajino Darfur, kjer bo poskušala vzpostaviti stik s tamkajšnjimi uporniškimi skupinami.

Jih bosta prepričali?

Pot je zelo nevarna, možnost za uspeh pa zelo majhna. Predsednika Al Baširja bo Renata prepričala, če ne na takšen pa na drugačen način. Veliko te je pa bo za Mejo, ki mora Drnovškov mirovni načrt predstaviti tamkajšnjim uporniškimi skupinam. Ker pa je znana kot trda pogajalka, ne dvomimo v njen uspeh. Če bosta mirovno misijo uspešno opravili, jima je predsednik Drnovšek obljubil, da si bosta naslednjih deset let lahko vsako leto privoščili enomesečne počitnice na račun dr. Ave v katerem koli kraju na svetu, ki ga bosta sami izbrali, poleg tega pa ju bo za nagrado zaposlil v svojem kabinetu kot svetovalki namesto odstavljenih Nahtigala in Lavrinca. Upamo, da ne bosta končali v kotlih tamkajšnjih domorodcev. V našem uredništvu bomo dr. Ave ali pesti za njiju in nestrpno čakali na kakšno razglednico, ki nam jih tako zvesto pošiljata z vseh koncev sveta.

PETNAJST LET NISTA VEDELA DRUG ZA DRUGEGA

Samo srečnemu naključju se imata Julij Brodnik in njegova hčerka Li Yu zahvaliti, da sta po petnajstih letih izvedela drug za drugega.

Brodnik Julij in Edi Zgonc sta letos obiskala Kitajsko. Malo poslovno, malo zasebno. Julij je pred leti v enem od časopisov prebral, da nameravajo Kitajci kmalu porušiti kitajski zid, pa je šel malo potipat, ali bi se mogoče našel kakšen pameten posel za njegovo oziroma Matičkovo podjetje, Edija pa kot priznanega zgodovinarja kitajski zid zanima z njegovega, strokovnega gledišča. In sta šla. V Pekingu ju je sprejel sam minister za kulturo, ki je Edijev dober kolega in se poznata dolgo let. Razložil jima je, da je bila novica o rušenju kitajskega zidu verjetno kakšna potegavščina, ali pa ga je Julij mogoče zamenjal za berlinski zid. Je pa bil minister navdušen nad Edijevim predlogom, da bi tako, kot ob našem rimskem zidu, tudi ob kitajskem postavili miljnike.

Drugi dan sta si ogledala še sejem gradbene mehanizacije, ki je eden največjih na svetu in je zanimal predvsem Julija. Na Edijevo željo pa sta si v naslednjih dneh ogledala še nekaj zgodovinskih znamenitosti, vmes pa seveda obiskala tudi kakšno kitajsko restavracijo. In v eni od njih se je zdela natakara Juliju zelo znana. Še bolj pa sta se začudila, ko je prišla k njuni mizi in ju nagovorila v slovenskem jeziku, Julija pa je poznala celo po imenu. Kmalu so ugotovili, da je pred petnajstimi leti delala v Ljubljani v eni od kitajskih restavracij, kamor je pogosto zahajal tudi Julij in imel z njo celo kratkotrajno razmerje. Restavracijo so kmalu zaprli, mlada Kitajka se je vrnila domov in čez nekaj mesecev na kitajskem rodila deklico, ki ji je dala ime Li Yu. Za očeta pa ji ni nikoli povedala. Ne morete si misliti, kakšno presenečenje je bilo to za Julija. In ko mu je še povedala, da mu jo lahko vidi, saj kot kuharica dela prav v tej restavraciji. Ko je Li Yu prišla k mizi, veselju ni bilo ne konca ne kraja. Edi je takoj predlagal, da ustanovijo društvo slovensko-kitajskega prijateljstva. Malo so še poklepetali, si izmenjali skromna darilca, se fotografirali in se poslovili. Na poti domov sta se Julij in Edi vseskozi pogovarjala, kako je svet majhen, pa če tudi si na Kitajskem.

ZANIMIVOSTI

Tomba in Muki sta zaključila s sodniško kariero. Najprej sta se skregala, Tomba pa je moral še na lepotno operacijo (liposukcijo). Razmišljata, da bi kariero nadaljevala kot sodnika porotnika, ampak vsak za sebe.

Inšpektorji HU-ZPP so pri Dr. El Shawishu odkrili večjo količino ponarejenega tamifluja, ki ga je na črno prodajal naivnim kupcem. Predlagali bomo, da ga izključijo iz zdravniške zbornice Slovenije.

Vodovodar Novak je moral pred pustom na nujno operacijo dateljnov, česar je bila najbolj vesela žena Alenka, ki zdaj lahko pride vsaj do besede. Novaku so zdravniki strogo prepovedali na glas govoriti, ker mora čuvati glasilke.

Adam je po celonočnem proslavljanju rojstva sina izgubil ključke, zato je moral vlomiti v svoje stanovanje. Ker se je vključil alarm, je poklical policijo. Zdaj bo moral plačati kazen za lažno prijavo.

Gerzinič Dejan s prvim marcem odhaja med podjetnike. Njegovo podjetje se bo ukvarjalo s prevajanjem in prenašanjem hitre pošte od vrat do vrat. Kot Door to Door.

Joco si je dal doma vgraditi nova avtomatska gara na vrata, iz spalnice v gara o pa je namestil intervencijski drog. S tema dvema posegoma si je zmanjšal intervencijski čas od poziva do prihoda v gasilski dom na eno minuto in petintrideset sekund. Pošteno bi bilo, da bi mu vsaj drog plačalo PGD Ponikve.

Zgodil se je čudež. Matiček je prvič v življenju s sluhbene poti prinesel eni rojčici. In to sredi zime. Renati se to zdi malo sumljivo.

Marija in Roman Gačnik obveščata lopove, ki so jima iz hladilne skrinje ukradli meso, da je bilo le to okujeno z virusi ptičje gripe, zajčje gripe in BSE. Lahko se oglasijo pri njih kadarkoli in jim ga bodo brezplačno zamenjali.

Marjane in Toma Škulja letos ne bomo omenjali, ker Marjana piše svoj pustni časopis in zaradi preobilice dela ne bo imela časa prebrati obeh.

Jože Škulj je ob 50. obletnici poroke eno odpeljal na otok (ekološki otok nasproti bifeja Stopar), medtem pa je on skočil k Micki na dva deci cvička.

Maruša zelo pohvali svojega moža Aleša. Vsakič, ko gre ona v Trgojan po nakupih, gra z njo in ji pomaga riniti voziček in zlagati robo v avto in iz njega.

V Ponikvah so ustanovili novo društvo, ki se imenuje Swing club Ponikve. Člani svojo dejavnost izvajajo pod krinko polharskih noči in piknikov. Zadnje takšno srečanje so imeli v lendavskih toplicah.

Bojan, Ulčar in Igor so po uspešnem nakupu prašiča hoteli obiskati še igralnico Kongo, ker so mislili, da jim bo pujs, ki so ga imeli s sabo, prinesel srečo, vendar jih varnostniki s pujsom niso hoteli spustiti v igralnico.

Bojan Bukovec bo moral denarno nagrado, ki jo je dobil od turističnega društva Dobropolje za petelina, odstopiti HU-ZPP-ju, sicer ga bomo točili. Časa ima do pustnega torka zvečer.

Idejo o novem kamnolomu v Ponikvah najbolj podpira svetnik Janez Pavlin, ker računa da se bo v kamnolomu zaposlil kot vodja strojnega parka. Še dobro, da imamo Tino, ki tej ideji odločno nasprotuje.

ZANIMIVOSTI

Pogrebne storitve za občino Dobrepolje bo od prvega marca dalje opravljalo podjetje LEIS d.o.o. Direktor podjetja je v ta namen e kupil nov mrliški avto Citroen C5, v katerem bodo imele stranke maksimalno udobje.

Ker je Ostr ek prenehal trgovkam izplačevati potne stroške, je kot nadomestilo vsaki od njih dal v brezplačno uporabo po eno prevozno sredstvo (metlo).

Policisti so ob redni kontroli prometa ustavili Novak Ivana in pri njem hoteli opraviti preizkus z alkotestom. Ker se je upiral, so morali na pomoč poklicati specialno enoto policije, ki ga je prisilno odpeljala na odvzem krvi. Novak ima namen policijo to iti, ker si je pri prepiranju z njimi zopet poškodoval glasilke.

Olga je za Adamovo ohcet skuhala tako dobro fi olovo juho, da se nam še sedaj cedijo sline.

Zaradi pustnih praznikov je moral Škulj Janez potovanje v Milano prelo iti na sredo.

Od Pusta dalje bomo v Ponikvah spet imeli redne kinopredstave. V pizzerii Adam jih bo na hišnem kinu predvajal Oči - legenda slovenskih kinooperaterjev. Karte bo prodajala Olga.

Ker je šel Ulčar v penzijo, je Micka ostala brez prevoza, zato si je morala kupiti bicikel.

Mustavar je e drugo leto iz Švice hotel fantom pripeljati obljubljenega odojka, pa so mu ga na carini e drugič zaplenili.

Učiteljica slovenščine na OŠ Dobrepolje je utemeljeno osumljena, da je spolno nadlegovala učence. Na tablo je napisala nekaj samostalnikov, nato pa od učencev zahtevala, da jim določijo spol. Ravnatelj Grandovec je njeno dejanje ostro obsodil in jo začasno suspendiral.

Micka namerava v kratkem času opustiti gostinsko dejavnost in jo predati vnukinji. Zato jo je poslala na usposabljanje k Murnu.

Ponikovski gobarji s Toma em načelu pripravljajo oster protest proti kamnolomu, ker bi jim uničili najboljše gobarske terene.

Reševalna enota HU - ZPP-ja je rešila predsednika Drnovška, ki je zaradi izčrpanosti omagal na poti med Adamom in zavodom.

Joco je imel na gasilski veselici ob razvitju novega prapora tako dolg govor samo zato, da je nastop Pari anov premaknil na eno uro kasneje in s tem društvu prihranil deset tisoč tolarjev.

Ker Olga ponikovske fante zelo ceni, jim je na Adamovi ohceti priskrbela posebno sobo. Take pozornosti od nje nismo pričakovali.

Ker hoče poleg plače še kakšen tolar, je Muhovc odprl razvedrilno telefonsko linijo, na kateri bo klicateljem pripovedoval vice. Cena klica je 158 SIT na minuto.

Tajo obvešča svoje stranke, da bo v poletnem času preselil svojo delavnico na morje. Nujne stvari za uokvirjanje lahko oddate Dejanu, ki mi jih bo po hitri pošti dostavil.

Vrabc se je moral predčasno vrniti iz Bosne, ker so ugotovili, da ni cepljen proti vrabčji gripi.

Ladota je na bencinski črpalki na Rašici zbil avto. To pa zaradi tega, ker je videl dva in se je umaknil napačnemu.